

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: DK-5C/65/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5422201142
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2023:5422201142.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo sudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: O. I., E.. XX.XX.XXXX, I. J., B. G. XXX/X, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Brož, s.r.o., so sídlom v Ružomberku, A. Bernoláka 1417/6, IČO: 52959601, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave - mestská časť Staré Mesto, Pribinova 2, IČO: 00151866, v spore o vydanie veci, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný vydať žalobcovi osobné motorové vozidlo zn. Ford C-MAX, VIN číslo: R., do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou datovanou k 13.09.2022, doručenu Okresnému súdu Dolný Kubín elektronicky, autorizovanou podľa osobitného predpisu, po jej upresnení (ohľadne označenia žalovaného) na výzvu súdu danou uznesením z 05.10.2022 č. k. 5C/65/2022-41 podaním z 13.10.2022, sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovanému s poukazom na § 126 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) domáhal uloženia povinnosti vydať žalobcovi osobné motorové vozidlo zn. Ford C-MAX, VIN číslo: R. (ďalej len „OMV“), do troch dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj náhrady trov konania.

2. Odôvodnil ju tým, že:

2.1. Žalobcovi bolo 04.04.2022 o 13.00 h zadržané OMV Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Dolnom Kubíne, Obvodným oddelením Policajného zboru Tvrdošín na základe žiadosti o preverenie počas kontroly originality z pracoviska Originality Gepa Tvrdošín, so sídlom Vojtašákova 601, 027 44 Tvrdošín a následne previerkou v informačných systémoch MINV s pozitívnym výsledkom.

2.2. OMV žalobca kúpil cez internetovú stránku R..C..B., kde dňa 23.03.2022 kontaktoval osobu C. L., bytom E. B.-XXXXX. Zaplatil zaň zálohu 200,- eur na č. účtu: B. a následne sa s predávajúcim dohodol na vyzdvihnutí OMV na adrese E. M. XX, dňa 02.04.2022 a doplatil zvyšných 5.100,- eur v hotovosti.

2.3. Ihneď po zistení, že OMV je v pátraní, kontaktoval predávajúceho p. C. s tým, že vozidlo bolo zaistené políciou. Ten žiadal od žalobcu potvrdenie o zaistení OMV s tým, že sa dostavil na Políciu v Saarlouis, kde to oznámil. Žalobca bol p. C. informovaný, že krádež vozidla nahlásil dňa 11.03.2022 I. M., E.. XX.XX.XXXX, I. L.. XX, B.-XXXXX Q. a zároveň týmto dňom bolo aj vyhlásené pátranie po OMV. P. C. potvrdil, že p. I. M. nie je osoba, od ktorej OMV odkúpil. Žalobca žiadal p. C. o doloženie všetkých originálnych dokumentov o nadobudnutí OMV, kedy žalobcovi oznámil, že ich odovzdal polícií v Saarlouis.

2.4. Písomným podaním z 25.06.2022 Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Dolnom Kubíne vyzvalo žalobcu, aby si uplatnil vlastnícke právo k OMV na príslušnom súde. Má za to, že je vlastníkom OMV, pretože ho riadne kúpil a následne obdržal všetky originál doklady k registrácii.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení z 13.01.2023 k žalobe vyjadril s ňou nesúhlas, považujúc ju za nedôvodnú v celom rozsahu a predčasnú. Navrhol, aby súd buď podľa § 138 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) vyzval žalobcu na späťvzatie žaloby z dôvodu jej zjavnej nedôvodnosti alebo aby žalobu v celom rozsahu zamietol.

3.1. Uviedol, že k zaisteniu OMV došlo 04.04.2022 podľa § 21 ods.1 zákona NR SR č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoPZ“) a k jeho prevozu do Automobilových opravovní Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v Považskom Chlmci, kde bolo podrobené expertíznemu skúmaniu s negatívnym výsledkom (na vozidle nie sú cudzie zásahy do vyhotovenia VIN).

3.2. Z výsledkov medzinárodnej policajnej spolupráce SIRENE vyplýva, že OMV bolo 11.03.2022 ukradnuté a krádež nahlásil M. I. a z toho dôvodu aj na kontrole originality pracoviska Gepa Tvrdošín bola jeho lustrácia pozitívna.

3.3. Žalobca v zápisnici o podaní vysvetlenia uviedol, že OMV zakúpil od osoby P. M. C. a na jeho číslo účtu zaslal zálohu za vozidlo vo výške 200,- eur a dňa 02.04.2022 na adrese E. M. S.. XX, XXXXX, uhradil zvyšnú časť kúpnej ceny vo výške 5.100,- eur. Následne vozidlo 04.04.2022 odviezol na kontrolu originality, GEPA Tvrdošín, kedy mu bolo zaistené.

3.4. O všetkých skutočnostiach týkajúcich sa veci bol informovaný aj M. I., ktorý má veľký záujem o vrátenie OMV.

3.5. Citujúc § 21 ods. 1 a 9 ZoPZ zdôraznil, že ak bolo vozidlo zaistené a zároveň vzniknú pochybnosti o tom, či zaistené vozidlo skutočne patrí osobe, ktorej bolo zaistené alebo za predpokladu, že si na zaistené vozidlo uplatní právo iná osoba, tak je útvár Policajného zboru (ďalej len „PZ“) povinný ponechať ho v úschove a upovedomiť tieto osoby, aby si uplatnili svoje právo k veci prostredníctvom príslušného súdu. Tento postup je nevyhnutný práve z toho dôvodu, že orgán PZ nie je oprávnený rozhodovať o tom, komu zaistené vozidlo patrí, o vlastníckom práve k veci môže rozhodnúť jedine súd.

3.6. Žalovaný OMV nezadržáva neoprávnene, resp. bez právneho dôvodu a zo spisu ani nevyplýva, že pominuli dôvody na úschovu. Nakoľko príslušný útvár PZ postupoval pri zaistení aj úschove vozidla plne v súlade so ZoPZ, nemožno v tomto prípade hovoriť o neoprávnenom zadržaní veci. Ponechanie OMV v úschove bolo nevyhnutným zákonným krokom, nakoľko existujú dva subjekty, ktoré majú záujem na jeho vydaní, a teda vlastnícke právo k OMV je spochybnené. Ak by príslušný útvár Policajného zboru bez náležitého určenia vlastníckeho práva k zaistenému vozidlu príslušným súdom, toto jednému zo subjektov vydal, dopustil by sa závažného porušenia ZoPZ, ako aj interných predpisov žalovaného.

3.7. Dôvodné pochybnosti o práve na vec nemôže odstraňovať orgán PZ. O spornom práve na vec rozhoduje výlučne súd v civilnom konaní. Úlohou orgánov polície, resp. orgánov činných v trestnom konaní je zabrániť nakladaniu s vecou až do objasnenia práva na ňu. Až v prípade, ak by súd v civilnom procese právoplatne určil za výlučného vlastníka OMV žalobcu a policajné orgány by napriek tomu odmietli vozidlo vydať, prichádzala by do úvahy ochrana vlastníckeho práva v zmysle § 126 OZ.

3.8. K označenému žalovanému si súd prvej inštancie nemôže v tomto konaní vyriešiť otázku vlastníckeho práva ako predbežnú, nakoľko žalovaný nie je a ani nikdy netvrdil, že je vlastníkom OMV, ani si vlastnícke právo k nemu neuplatňuje. Základným predpokladom žaloby na vydanie veci je, že iná osoba neoprávnene, t. j. bez právneho dôvodu zadržuje vec patriacu vlastníkovi a súčasne ju odmieta vydať. Aktívna legitímácia patrí vlastníkovi, pasívne legitimovaná je osoba, ktorá fakticky u seba má vec, ale nemá na to žiaden právne aprobovaný dôvod. Žalovaný nespĺňa ani jeden z uvedených predpokladov na úspešné domáhanie sa vydania veci, nakoľko vec má u seba v súlade so zákonom, teda oprávnené a neodmieta ju vydať, ani si na ňu nerobí nárok. Žalovaného nemožno považovať za subjekt neoprávneného zásahu do práv žalobcu, teda nie je v spore pasívne vecne legitimovaným subjektom.

3.9. Žalobca sa domáha vydania OMV bez toho, aby v osobitnom konaní bolo jednoznačne určené vlastnícke právo alebo iné právo k OMV a konštatoval, že žaloba žalobcu je podaná predčasne.

3.10. PZ dôvodné pochybnosti o práve k veci nemôže odstraňovať samostatným dokazovaním zameraným len na túto otázku. Len súd v civilnom konaní je oprávnený vykonávať dôkazy k spôsobu nadobudnutia veci dôležitej pre trestné konanie osobami uplatňujúcimi si k nej svoje právo, ako napr. či ich nadobudli v dobrej viere, či kúpna zmluva uzatvorená podľa OZ či Obchodného zákonníka je platná a pod. Úlohou Policajného zboru je zabrániť tomu, aby so zaistenou vecou bolo až do objasnenia práva nakladané. Prípadná neoprávnená dispozícia s vecou by mohla viesť k neodstrániteľným dôsledkom.

3.11. Poukázal na rozsudky Okresného súdu Bratislava I č. k. 11C/93/2015-80 z 13.06.2016, č. k. 18C/94/2016-64 z 28.05.2018 a uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 78/2016-10 z 10.02.2016 v súvislosti so vznesenou námietkou nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného.

3.12. Pre prípad nestotožnenia sa súdu s právnou argumentáciou žalovaného, požiadal, aby súd s poukazom na § 257 CSP nepriznal žalobcovi v prípade úspechu nárok na náhradu trov konania, nakoľko žalovaný, resp. policajné orgány v súvislosti so zaistením a následnou úschovou predmetného vozidla postupovali striktne v súlade so zákonom a nedopustili sa žiadneho pochybenia, ktoré by mohlo byť vyhodnotené ako nesprávny úradný postup. Príslušníci PZ vykonali zákonným spôsobom svoje oprávnenie na zaistenie veci podľa § 21 ZoPZ a nakoľko vznikli pochybnosti o existencii vlastníckeho práva k veci, bolo OMV vzaté do úschovy s výzvou oprávneným osobám, aby si v lehote do 60 dní uplatnili k motorovému vozidlu vlastnícke právo alebo iné právo.

4. Žalobca v následnej replike danej vyjadrením jeho zástupcu zo 02.02.2023:

4.1. Zotrval na všetkých skutkových aj právnych okolnostiach uvedených v žalobe a zdôraznil, že žalobu podal výlučne v nadväznosti na výzvu Okresného riaditeľstva PZ v Dolnom Kubíne z 25.06.2022. Z podaného písomného vyjadrenia policajného orgánu zrejme nevyplýva, na základe akých právnych skutočností či dôkazov si tretia osoba (M. I., E.. XX.XX.XXXX, L.. XXX, B.-XXXXX Q.) uplatňuje vlastnícke právo k OMV.

4.2. Podľa neho slovenský súd nie je vecne legitímovaný na rozhodovanie súdneho sporu medzi žalobcom a M. I. ako občanom Nemeckej spolkovéj republiky vo veci určenia vlastníctva k OMV za stavu, kedy medzi žalobcom a osobou M. I. nie je daná existencia žiadneho právneho vzťahu, pričom ústna kúpna zmluva, na základe ktorej žalobca nadobudol OMV do vlastníctva, bola uzatvorená žalobcom v zahraničí s inou osobou. Slovenský súd nie je všeobecným súdom osoby M. I.. Žalobca má preto značne zúžené právne prostriedky obrany voči zahraničným osobám uplatňujúcim si právo k predmetnej veci.

4.3. Súd by v konaní mal posúdiť ako prejudiciálnu otázku skutočnosť, či je žalobca skutočným vlastníkom OMV; následne posúdiť, či sú v súčasnosti na strane žalovaného dôvody na jeho ďalšie zadržiavanie. Zdôraznil, že do dnešného dňa nemá vedomosť, aký druh práva si dotknutá osoba (M. I.) vo vzťahu k OMV uplatňuje. Týmto skutočnosťami môže disponovať výlučne žalovaný, pričom z písomného vyjadrenia žalovaného z 13.01.2023 nie je zjavné, akým spôsobom prejavuje M. I. záujem o vrátenie OMV.

4.4. Nepoprel, že príslušný policajný orgán konal v súlade so zákonom, keď mu OMV v apríli v roku 2022 zaistil, ale podľa neho jeho ďalšie zaistenie nie je nevyhnutné aj vzhľadom na skutočnosť, že v trestnom konaní bolo odborným stanoviskom Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ preukázané, že nedošlo k neoprávneným zásahom do čitateľnosti a vyhotovenia VIN vozidla. V uvedenom kontexte navrhol, aby súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania aplikoval ustanovenie § 257 CSP a nárok na náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

4.5. Na preukázanie žalobcom uvádzaných skutkových okolností navrhol vykonať dôkazy: 1. výsluch žalobcu, 2. vyžiadať z OR PZ Dolný Kubín, OO PZ Tvrdošín spis ČVS: ORPZ-DK-OPP4-148/2022 týkajúci sa zaisteného OMV, 3. vyzvať žalovaného na predloženie kompletnej komunikácie s osobou uplatňujúcou si právo k OMV, ktorou by mal byť M. I., E.. XX.XX.XXXX, L.. XXX, B.-XXXXX Q..

5. Žalovaný v duplike podaním z 20.02.2023 aj naďalej vyjadril nesúhlas so žalobou, pridržiavajúc sa svojho vyjadrenia zo dňa 13.01.2023. Podľa neho vyjadrenie žalobcu a ani žaloba nepreukazujú dôvodnosť uplatneného nároku na vydanie veci voči žalovanému.

5.1.1. Z obsahu komunikácie medzi SIRENE Nemecko a SIRENE Slovenská republika z 29.04.2022 vyplýva, že cit.: „právoplatný majiteľ zaisteného vozidla je predajňa áut: W. B. S. M.; manažér M. I. ... ktorý bol dňa 14.04.2022 vyzvaný naším policajným príslušníkom. Kontaktné údaje príslušného policajného oddelenia na Slovensku boli zaslané osobe M. spolu s informáciou, že za účelom prevzatia vozidla sa musí skontaktovať priamo s týmto policajným oddelením. M. uviedol, že už kontaktoval slovenské policajné oddelenie a zariadil prevoznú spoločnosť, ktorá má prevziať vozidlo.“

5.1.2. Z komunikácie medzi SIRENE Nemecko a SIRENE Slovenská republika zo 16.12.2022 vyplýva, že cit.: „... právoplatný vlastník má stále veľký záujem o prevzatie.“

5.2. Slovenské policajné orgány riadne a včas odkomunikovali všetky relevantné informácie týkajúce sa OMV, či už s nemeckými kolegami prostredníctvom medzinárodnej policajnej spolupráce SIRENE, alebo priamo s pôvodným vlastníkom p. M. I., ktorý bol riadne a včas informovaný o zaistení OMV, ako aj o možnosti uplatniť si k nemu vlastnícke právo alebo iné právo na príslušnom súde, pričom všetky dôležité informácie ako aj kontaktné údaje, na aký súd je potrebné si svoj vlastnícky nárok k OMV uplatniť,

obdržal. Žalobca, ako aj pôvodný vlastník p. M. I. boli riadne vyzrozmeneň o práve uplatniť si vlastnícke právo alebo iné právo k zaistenému OMV prostredníctvom súdu.

5.3. Žalovaný nie je právnym zástupcom pôvodného vlastníka a teda nemá objektívne možnosť ovplyvniť jeho vôľu podať žalobu o určenie vlastníckeho práva k OMV. Taktiež nedisponuje vedomosťou, či pôvodný vlastník žalobu podal a na ktorom súde a tiež nemožno od žalovaného spravodlivo očakávať, že bude hájiť práva a právom chránené záujmy pôvodného vlastníka, nakoľko na to nedisponuje žiadnym relevantným právnym vzťahom k nemu ani prostriedkami procesnej obrany, resp. útoku, ako si to CSP vyžaduje. Iba žalobca a pôvodný vlastník, t. j. subjekty, ktorým potencionálne svedčí vlastnícke právo k zaistenému OMV, sú spôsobilé v rámci dokazovania na súde preukázať dôvodnosť nimi uplatneného vlastníckeho nároku k vozidlu, pričom iba súd disponuje právomocou posúdiť, či vlastnícky nárok je v tomto prípade silnejší. Žalovaný ani policajné orgány žalovaného nemôžu rozhodovať o vlastníckom práve, a preto do doby jeho určenia medzi subjektmi, ktorých sa vlastnícke právo k veci týka, je OMV zaistené a uschované tak, aby neprišlo k jeho znehodnoteniu, prípadne užívaniu neoprávnenou osobou a pod. Uvedené preukazuje spornosť otázky vlastníckeho práva, ktorú žalovaný nemôže vyriešiť sám. Žalovaný postupoval a aj postupuje príkro v súlade so zákonom. Vydanie vozidla žalobcovi (ako žalobca požaduje v jeho replike argumentujúc neexistenciou dôvodov na jeho ďalšie zaistenie a úschovu) by predstavovalo nesprávny úradný postup a vybočenie zo zákonného rámca oprávnení policajných orgánov. Aj samotný žalobca v replike uvádza, že policajné orgány, resp. žalovaný postupoval v súlade so zákonom, a teda uvedené je nesporné.

5.4. Žalovaný neinicioval tento spor, ale ako strana konania má svoje zákonné povinnosti a v zmysle ustanovení a zásad CSP využíval prostriedky svojej procesnej obrany, nakoľko sa od počiatku necíti byť pasívne vecne legitimovaný a konštantne zastáva názor, že žaloba je predčasná, nakoľko nebolo jednoznačne určené vlastnícke právo, a teda policajné orgány nemohli vozidlo vydať žiadnemu subjektu. Žalovaný spolu s policajnými orgánmi musia počkať na rozhodnutie súdu, ktorý je jediný oprávnený rozhodnúť o tom, koho vlastnícke právo je silnejšie. V priebehu celého konania existovali dva subjekty, ktoré sa domáhali vrátenia vozidla, avšak s jediným rozdielom, a to tým, že pôvodný vlastník pravdepodobne zostal nečinný, t. j. zrejme nepodal žalobu na príslušný súd, čo však nemôže byť skutočnosť, ktorá by mala byť žalovanému na ujmu, nakoľko žalovaný za tento subjekt nenesie zodpovednosť.

5.5. V súvislosti s ním navrhovaným postupom podľa § 257 CSP ohľadne rozhodnutia o trovách konania, poukázal právne názory vyslovené v rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/100/2018 zo 16.10.2018 a Krajského súdu v Bratislave v uznesení č. k. 8Co/138/2020-199 z 27.11.2020. Uviedol, že postup, ako aj celý priebeh zaistenia a úschovy OMV je pre posúdenie veci relevantný. Žalovaný nemal inú zákonnú možnosť ako striedať žalobcu a vzhľadom na svoje procesné postavenie žalovaného využívať jemu patriace prostriedky procesnej obrany. Žalovaný vzhľadom na celý priebeh konania, ako aj jeho aktivitu a postoj k veci, nepovažuje za spravodlivé, aby uhradil trovy konania v celom rozsahu, nakoľko by to bolo neprimerane tvrdé, aby bol takto „potrestaný“ predovšetkým s poukazom na zákonný postup polície a nemožnosť postupovať iným spôsobom (v prípade, ak sa policajné orgány nechceli dopustiť excesu). Dôvody hodné osobitného zreteľa ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje. V zmysle dnes už ustálenej judikatúry (uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2MCdo 17/2009, sp. zn. 5Cdo 67/2010, či sp. zn. 3MCdo 46/2012) nemožno § 257 považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnúť. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú, a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie.

5.6. Na preukázanie zákonnosti postupu žalovaného, resp. policajných orgánov, ako aj na preukázanie komunikácie žalovaného so žalobcom i pôvodným vlastníkom priamo či prostredníctvom SIRENE navrhol vykonanie dokazovania spisom OO PZ Tvrdošín ORPZ-DK-OPP4-148/2022.

6. Na predbežnom prejednaní sporu 29.03.2023:

6.1. zástupca žalobcu uviedol, že je na žalovanom, ktorý jediný to môže mať k dispozícii, aby preukázal, že vo vzťahu k osobe M. I. boli zo strany polície dodržané všetky potrebné postupy a došlo k splneniu si povinnosti v zmysle § 21 ZoPZ. Žalobca urobil vo veci všetko, čo mohol urobiť. OMV kúpil, pričom na ňom neboli pozmeňované žiadne identifikačné údaje. Navrhol vo veci vypočuť policajtku OO PZ Tvrdošín U.. S. A., ktorá danú vec riešila, a to ohľadne komunikácie s osobou M. I., aby sa vo výpovedi vyjadrila, aké informácie menovanému uviedla a aké informácie uviedla, resp. zadala do systému SIRENE. Žiadal, aby žalovaný zabezpečil, aký bol konečný výsledok šetrenia na polícii, resp. prokuratúre v Nemecku;

6.2. žalobca ku kúpnej zmluve ohľadne OMV založenej v spise ORPZ-DK-OPP4-148/2022 uviedol, že mu ju dali na pracovisku kontroly originality v Tvrdošíne. Túto zmluvu vypísal v celom rozsahu on a oba podpisy v spodnej časti sú jeho podpismi. Je to len formálny dokument, potrebný pre to, aby mohol proces originality prebehnúť, lebo oni potrebujú nejakú zmluvu, ale nikto to nekontroluje. Ako predávajúceho uviedol osobu, ktorá podľa technického preukazu bola majiteľkou vozidla z Luxemburska. Ku kúpe vozidla z jeho strany došlo tým spôsobom, že asi dve hodiny po tom, ako pán C. nahodil na internet OMV na predaj, tak mu zavolať, že má oň vážny záujem. Keďže pracuje v Nemecku na turnusy ako kamionista, dohodol sa s ním, že mu pošle zálohu 200,- eur a že mu vozidlo podrží. Keď mu skončil turnus, v priebehu 2 týždňov si šiel OMV vyzdvihnúť a prišiel si ho vyzdvihnúť osobným autom s príviesným vozíkom. Kontroloval si doklady, VIN číslo, všetko sedelo. Obdržal aj kompletne celú dokumentáciu od vozidla, aj 2 kľúče od neho. V tej dokumentácii boli všetky papiere bývalej majiteľky vozidla ohľadne výmeny oleja a podobne. V Nemecku je bežnou praxou, že sa auto kupuje v bazáre alebo od priekupníkov, nie priamo od majiteľa. Vtedy sa ani nepýtal p. C. na jeho vzťah s osobou, ktorá podľa papierov mala byť majiteľkou vozidla, nakoľko doklady od vozidla už boli z Luxemburska odhlásené a OMV bolo prevezené do Nemecka, kde bolo predávané. V SMS komunikácii vyzval p. C., aby mu predložil zmluvu, ktorou on kupoval OMV, načo mu on odpísal, že ju nemá, lebo všetky doklady už dal na políciu. Ani následne mu ju neposlal, len mu poslal vizitku polície, kde to malo byť šetrené. Pán C. mu tvrdil, že mal písomnú zmluvu s tou osobou, od ktorej vozidlo kúpil a na jeho otázku mu tiež napísal, že bola to iná osoba ako M. I.;

6.3. podľa žalovaného z ním predložených dôkazov je zrejmé, že záujem o OMV prejavila okrem žalobcu aj ďalšia jedna osoba M. I., ktorý minimálne podľa dvoch pripojených dokladov má podľa nemeckého vyšetrovania predstavovať právoplatného majiteľa vozidla. Z ich strany boli dodržané všetky potrebné postupy - postupy lege artis.

7. Žalovaný v podaní z 18.04.2023:

7.1. Zotrval na od počiatku konania zastávanom názore, že obaja potencionalni, resp. domnelí vlastníci (žalobca, ako aj osoba M. I.) boli zo strany príslušných orgánov riadne a včas upovedomení o možnosti uplatniť si vlastnícke právo alebo iné právo k zaistenému OMV a dodržali všetky zákonné postupy, t. j. ich postup bol dôvodný a zákonný.

7.2. Z obsahu úradného záznamu č. ORPZ-OPP4-148/TV-DK-2022 povereného príslušníka OO PZ Tvrdošín vyplýva, že tento bol telefonicky kontaktovaný osobou, ktorá sa predstavila ako M. I. a komunikovala v nemeckom jazyku s tým, že má záujem prevziať zaistené OMV.

7.3. Z ďalšieho telefónneho čísla poverený príslušník vyrozumel, že česky hovoriaca osoba uviedla, že M. I. má záujem o zaistené OMV a toto si chce prísť vyzdvihnúť. Dotyčná osoba bola povereným príslušníkom poučená o tom, že predmetné vozidlo bolo zaistené a že aj jeho slovenský potencionalny vlastník, t. j. žalobca, bol upovedomený o možnosti domáhať sa svojho vlastníckeho alebo iného práva k nemu na príslušnom súde.

7.4. Dňa 24.04.2022 bol poverený príslušník kontaktovaný osobou, ktorá sa predstavila ako M. I. a jeho priateľka komunikujúca po anglicky s tým, že prostredníctvom medzinárodného právnikovi si uplatnia vlastnícke právo k zaistenému vozidlu.

7.5. Dňa 31.07.2022 bolo M. I. písomne oznámené, že sa podľa § 21 ods. 9 ZoPZ môže domáhať svojho vlastníckeho práva alebo iného práva k zaistenému vozidlu cestou príslušného súdu v lehote 60 dní odo dňa doručenia tohto oznámenia.

7.6. Toho istého dňa poverený príslušník informoval Národnú ústredňu SIRENE o tom, že osobe M. I. bolo zaslané upovedomenie o možnosti uplatniť si vlastnícke právo alebo iné právo k zaistenému vozidlu cestou príslušného súdu.

7.7. Z obsahu písomnej informácie z 22.12.2022 je zrejmé, že poverený príslušník kontaktoval Národnú ústredňu SIRENE s tým, že osoba M. I. bol telefonicky aj emailom informovaný o čísle spisovej značky a adrese súdu príslušného rozhodnúť o jeho vlastníckom alebo inom práve k zaistenému vozidlu a opätovne poverený príslušník žiadal, aby Národná ústredňa SIRENE opakovane vyrozumela osobu M. I. o možnosti uplatniť si vlastnícke právo alebo iné právo k zaistenému vozidlu na príslušnom súde.

7.8. Priložil ako dôkaz komunikáciu z 24.04.2022 medzi povereným príslušníkom a osobou M. I. uskutočnenú prostredníctvom aplikácie Whatsapp, z ktorej je zrejmé vzájomné odovzdanie e-mailových adries za účelom výmeny ďalších informácií týkajúcich sa zaisteného vozidla a možnosti uplatnenia vlastníckeho práva na príslušnom súde.

7.9. Dňa 25.04.2022 poverený príslušník na e-mailovú adresu uvedenú M. I. uviedol informácie o úschove vozidla, ako aj upovedomenie o podaní žaloby a príslušný súd v lehote 60 dní.

7.10. Z e-mailovej komunikácie z 03.12.2022 vyplýva, že poverený príslušník na e-mailovú adresu uvedenú M. I. uviedol telefonický kontakt, ako aj adresu príslušného súdu - Okresného súdu Dolný Kubín.

7.11. Úrad medzinárodnej policajnej spolupráce Národná ústredňa SIRENE dňa 04.04.2023, ako aj dňa 17.04.2023 konštatovala, že všetky dožiadania prijaté z príslušného policajného útvaru týkajúce sa zaisteného vozidla boli obratom postúpené zahraničnému partnerovi SIRENE Nemecko. Doposiaľ však nemecký partner SIRENE slovenskej strane nezaslal žiadnu správu o stave predmetného trestného konania.

7.12. Na preukázanie telefonických hovorov medzi povereným príslušníkom a osobou M. I. ohľadne zaisteného vozidla požiadal súd o vyžiadanie výpisu hovorov povereného príslušníka od apríla 2022 od operátora F. S., W..S., ak takéto doplnenie dokazovania považuje za žiaduce.

8. Na pojednávaní 15.05.2023:

8.1. zástupca žalobcu navrhol uložiť žalovanému, nakoľko stále nie je preukázané, či a ak áno, kedy bolo osobe M. I. doručené oznámenie v zmysle § 21 ods. 9 ZoPZ, aby cez ústredňu SIRENE požiadal nemeckú stranu o oznámenie presnej adresy osoby M. I., na ktorej tento preberá zásielky, keďže z adresy: L. XX, B.-XXXXX Q. sa zásielka vrátila ako nedoručená z dôvodu nedostatočnej adresy a tiež, aby požiadali nemeckú stranu o oznámenie, či a ak áno, kedy bolo z ich strany doručené takéto oznámenie, o ktorého doručenie bola požiadaná nemecká strana OO PZ Tvrdošín;

8.2. žalovaný uviedol, že nevie garantovať, či navrhované dôkazy dokáže zabezpečiť, lebo môže garantovať len výstupy našich orgánov na našom území, teda dovtedy, kým požadované veci neopustia naše územie;

8.3. vypočutá svedkyňa U.. S. A., Z.. - príslušníčka PZ uviedla, že ona v danej veci vo vzťahu k osobám, ktoré si uplatnili právo na zaistené OMV vystupovala vo vzťahu k nemeckej strane len ako nejaký sprostredkovateľ. V danom prípade si právo na OMV uplatnil žalobca a aj nemecká strana - p. M. I., ktorý sa aj pokúšal krátko po zaistení vozidla kontaktovať ich policajnú súčasť. Menovaný komunikoval po nemecky, vymenili si telefónne čísla a dohodli sa, že budú spolu opätovne komunikovať, keď bude zabezpečená komunikácia v anglickom jazyku. Po tom telefonicky možno aj 10-krát, rozprávala s menovaným prostredníctvom jeho priateľky, ktorá vedela po anglicky. Požiadala od F. S. o zaslanie výpisu hovorov s nemeckou stranou, čomu by vyhovel, ak by zaplatila žiadaný poplatok, ale keďže to bude spoplatnené, potom už na tom netrvala. Z tohto výpisu z hovorov by bolo zrejme akurát to, kedy a kto koho kontaktoval, nebol by však zrejmy obsah konkrétnych telefonátov. S nemeckou stranou komunikovala cez ústredňu SIRENE. Vždy, keď ju táto ústredňa o niečo požiadala, tak to vykonala a ona ich aj požiadala, aby bol M. I. upovedomený o svojich právach podľa § 21 ods. 9 ZoPZ. Dostalo sa jej odpovede, že tejto žiadosti bolo vyhovené, ale nemá možnosť sa dopátrať, či, kedy a akým spôsobom bola takáto žiadosť menovanému doručená. Následne ešte aj písomne vyzvala menovaného a upovedomila ho o jeho právach podľa daného ustanovenia. Zasielala mu to na adresu, ktorú našla v jednom z dokladov zo SIRENE ako jeho adresu, ale zásielka sa vrátila ako nedoručená. Počas jej pôsobenia na OO PZ Tvrdošín riešila ďalšie podobné asi 4 prípady, v ktorých bol tiež medzinárodný prvok, ale na rozdiel od tohto prípadu v tých ďalších došlo po zaistení vozidla k odvolaniu pátrania v zahraničí. Tu pátranie na nemeckej strane stále je v platnosti. Keď bolo odvolané pátranie v zahraničí, potom nie je problém, ak si na vozidlo uplatňuje právo len náš občan, aby mu toto vozidlo mohlo byť vrátené. V tých ďalších 4 prípadoch bolo aj u nás zrušené pátranie a vozidlo bolo odovzdané tej osobe, ktorej bolo zaistené mimo žaloby cez súd. Vo veci doposiaľ nebola podaná žiadosť zo strany nemeckých vyšetrovacích orgánov o vydanie zaistenej veci tomuto inému štátu. Chodia jej len opakované informácie, že M. I. má záujem o toto vozidlo.

9. Žalovaný v prílohe podania z 10.07.2023:

9.1. predložil správu z Národnej ústredne SIRENE, ktorej obsahom je špecifikácia komunikácie medzi slovenskou a nemeckou stranou, preukazujúca, že nemecký vlastník M. I. mal subjektívne vedomosť o možnosti, resp. svojom práve uplatniť si vlastnícke právo k OMV prostredníctvom súdu, čo podľa neho preukazuje, že všetky skutočnosti týkajúce sa OMV boli osobe M. I. obratom odovzdané prostredníctvom SIRENE Nemecko, ktorá informácie obdržala z ústredne SIRENE Slovensko a že slovenské policajné orgány realizovali všetky úradné postupy súvisiace so zaistením a následnou úschovou OMV v súlade so zákonom a v žiadnom štádiu predmetných úradných postupov sa nedopustili excesu predstavujúceho nesprávny úradný postup.

10. Na pojednávaní 06.09.2023:

10.1. zástupca žalobcu v záverečnom prednese žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Uviedol, že žalobca bol pri kúpe OMV od sprostredkovateľa dobromyseľný, následne konal v súlade s usmernením polície po tom, ako mu bolo vozidlo zaistené. Nakoľko žalobca nespochybňuje zákonnosť postupu polície, ktorá jeho vozidlo zadržala zo zákonných dôvodov a drží ho až do rozhodnutia súdu o tom, kto si vlastnícke právo uplatňuje, resp. žiada o jeho vydanie, tak z tohto dôvodu si žalobca trovy konania voči žalovanému neuplatňuje;

10.2. žalovaný o. i. poukázal na to, že doposiaľ nebola odstránená pochybnosť o duplicitu vlastníctva. Žalovaný si nikdy neuplatnil vlastnícke právo k OMV, nemá záujem na jeho ďalšom držaní. Jediné, čo potrebuje, je rozhodnutie súdu, aby ho mohol vydať tomu, koho súd určí, že mu ho má vydať. Inak sa v celom rozsahu pridržiaval svojej doterajšej argumentácie v priebehu sporu.

11. V prvom rade sa súd zaoberal námietkami žalovaného namietajúceho fakticky jednak neprípustnosť takého typu žaloby, akou si žalobca uplatnil právo k OMV a v spojení s tým aj nedostatok svojej vecnej legitímácie.

12. V prejednávanej veci sa žalobca voči označenému žalovanému domáhal vydania OMV, ktoré mu bolo zaistené podľa § 21 ods. 1 ZoPZ dňa 04.04.2022 o 13.00 hod. počas kontroly originality na pracovisku Gepa Tvrdošín po tom, ako bola vykonaná pozitívna lustrácia v informačných systémoch Ministerstva vnútra SR.

13. Keďže útvar PZ, ktorý rozhodol o zaistení, nemá právnu subjektivitu (túto nemá ani Okresné riaditeľstvo PZ v Dolnom Kubíne, ktorého je tento útvar súčasťou, a rovnako ani Krajské riaditeľstvo PZ v Žiline a napokon ani samotný Policajný zbor), túto má práve Ministerstvo vnútra, ktoré je právnickou osobou (rozpočtovou organizáciou), vystupujúcou samostatne vo vlastnom mene v občianskoprávných a obchodnoprávných sporoch, keď Policajný zbor je podriadený práve ministrovi vnútra, ktorý zriadil svojím aktom riadenia jednotlivé existujúce útvary PZ.

14.1. Podľa § 126 ods. 1, 2 OZ, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje. Obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba.

14.2. Podľa § 21 ods. 1 ZoPZ, policajti je oprávnený zaistiť na vykonanie potrebných úkonov vec, ak má podozrenie, že tá súvisí so spáchaním trestného činu alebo priestupku a jej zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu veci alebo na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní, alebo na rozhodnutie orgánu v konaní o priestupku alebo ak ide o vec, po ktorej pátra polícia iného štátu. Policajti neodkladne vydá osobe, ktorej bola vec zaistená, potvrdenie o zaistení veci s presným opisom veci, ktorý umožní zaistenú vec identifikovať. Zaistenie veci môže trvať najviac 90 dní, ak tento zákon neustanovuje inak.

14.3.1. Podľa § 21 ods. 9 ZoPZ v aktuálne účinnom znení, ak si na zaistenú vec uplatňuje právo iná osoba, vydá sa vlastníkovi veci alebo jej oprávnenému držiteľovi, ktorého právo na vec je nepochybné. Pri pochybnostiach útvar Policajného zboru zaistenú vec uloží do úschovy a písomne to oznámi osobe, ktorej bola vec zaistená a osobe, ktorá si na ňu uplatňuje právo, pričom v písomnom oznámení im odporučí, aby si v lehote do 60 dní odo dňa doručenia písomného oznámenia uplatnili právo v civilnom procese. Osoba, ktorá si uplatnila právo na zaistenú vec v civilnom procese, je povinná v lehote podľa predchádzajúcej vety oznámiť útvaru Policajného zboru, ktorý zaistenú vec uložil do úschovy, na ktorom súde si toto právo uplatnila. Ak si osoba na príslušnom súde v lehote podľa druhej vety nárok neuplatnila, zaistená vec sa stáva majetkom štátu a útvar Policajného zboru ju neodkladne odovzdá ministerstvu do správy. Na možnosť postupu podľa predchádzajúcej vety musí útvar Policajného zboru osobu upozorniť.

14.3.2. Podľa § 21 ods. 9 ZoPZ v znení účinnom do 30.06.2022 (t.j. do účinnosti novely ZoPZ vykonanej zákonom č. 187/2022 Z. z. účinným od 01.07.2022), ak vzniknú pochybnosti o tom, či zaistená vec patrí osobe, ktorej bola zaistená, alebo ak si na zaistenú vec uplatní právo iná osoba, útvar Policajného zboru uloží zaistenú vec do úschovy a písomne to oznámi týmto osobám, pričom im v písomnom oznámení odporučí, aby si v lehote do 60 dní odo dňa doručenia písomného oznámenia uplatnili vlastnícke právo alebo iné právo na zaistenú vec na príslušnom súde. Osoba, ktorá si uplatnila právo na zaistenú vec na súde, je povinná v lehote podľa predchádzajúcej vety oznámiť útvaru Policajného zboru, ktorý zaistenú vec uložil do úschovy, na ktorom súde si toto právo uplatnila. Po rozhodnutí súdu o vrátení zaistenej veci oprávnenej osobe je táto povinná uhradiť útvaru Policajného zboru nevyhnutné náklady, ktoré vznikli v súvislosti s jej zaistením a úschovou, ak súd nerozhodne inak. Ak si osoba na príslušnom súde v lehote

podľa prvej vety nárok neuplatnila, zaistená vec sa stáva majetkom štátu a útvar Policajného zboru ju neodkladne odovzdá ministerstvu do správy.

15. Z citovaného ustanovenia § 21 ods. 9 ZoPZ - jeho druhej vety už v znení do 01.07.2022 a ešte explicitnejšie v aktuálne účinnom znení vyplýva, že požadované písomné odporúčenie zo strany útvaru PZ nestanovuje, akou konkrétnou žalobou (že len práve a jedine určitou presne definovanou žalobou) a aké konkrétne právo k zaistenej veci (že len práve nejaké jediné konkrétne právo) si musí ohľadne zaistenej veci uplatniť osoba (ako právo oprávňujúce ju takúto vec získať od orgánu, ktorý ju zaistil) za tým účelom, aby sa vyhla dôsledkom vyplývajúcim z § 21 ods. 9 vety štvrtej ZoPZ. Bezpochyby takouto žalobou môže a spravidla aj v rozhodujúcej miere bude práve vlastnícka žaloba, resp. žaloba slúžiaca na ochranu vlastníckych práv takejto osoby k zadržanej veci. Pod takéto typy žalôb spadá nielen žaloba o určenie vlastníckeho práva, ktorá ako predpoklad jej procesnej prípustnosti, a tým aj jej úspešnosti vyžaduje podľa § 137 písm. c) CSP preukázanie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, ale aj žaloba o vydanie veci. Žaloba o vydanie veci, ak má slúžiť ako prostriedok na ochranu práv vlastníka alebo oprávneného držiteľa veci, na rozdiel od určovacej žaloby, ktorou sa žalobca domáha deklarovania existencie vlastníckeho práva, predstavuje žalobu na plnenie. Tá predpokladá pre svoju úspešnosť, že žalobca preukáže existenciu buď vlastníckeho práva k dotknutej veci, alebo to, že jej svedčí k takejto veci oprávnená držba.

16. Prípustnosť žaloby o vydanie veci ako procesného prostriedku podľa § 21 ods. 9 ZoPZ na uplatnenie práva k veci zaistenej podľa § 21 ods. 1 ZoPZ, zabraňujúcej nepriaznivým hmotnoprávnym dôsledkom upraveným v tomto ustanovení vo vzťahu k osobe majúcej k zaistenej veci také právo, ktoré ju oprávňuje žiadať o jej vydanie (vrátenie), potvrdzuje doterajšia a aj aktuálne existujúca rozhodovacia prax súdov (napr. právoplatné rozsudky Okresného súdu Zvolen z 08.06.2021 sp. zn. 17Cb/5/2020, Okresného súdu Nitra z 23.05.2022 sp. zn. 15C/396/2016 a jemu predchádzajúce uznesenie Krajského súdu v Nitre z 09.12.2021 sp. zn. 9Co/57/2021, Krajského súdu v Bratislave z 20.09.2012 sp. zn. 9Co/156/2011), o ktorých aj žalovaná strana musí mať vedomosť, ale pre tunajší súd z pochopiteľných dôvodov pri svojej argumentácii na ne nepoukazovala. V súvislosti s možnosťou takejto žaloby je potrebné poukázať aj na špecifickosť situácie vzniknutej zaistením OMV zo zákonom predpokladaných dôvodov, kedy policajný úrad týmto spôsobom realizuje svoje zákonom mu zverené povinnosti a oprávnenia, hoci si takýmto spôsobom neuplatňuje a ani netvrdí nejaké svoje hmotnoprávne právo k zaistovanej veci. V situácii, aká vznikla aj v prípade zaisteného OMV, ktoré žiadali vydať dva rôzne subjekty, bol zo strany policajného útvaru realizovaný postup súladný s § 21 ods. 9 ZoPZ a žaloba o vydanie veci napriek tomu, že zo strany žalovaného, resp. policajta doposiaľ nedošlo k neoprávnenému zásahu do vlastníckych práv vlastníka vozidla, je spôsobilá docieľať to, komu má byť takto vec žalovaným vydaná, čiže vyriešiť to, k čomu je súd vo vzťahu k situácii vzniknutej z niektorého z dôvodov uvedených v § 21 ods. 1 ZoPZ povolaný riešiť podľa § 21 ods. 9 ZoPZ, t.j. či žalobca ako subjekt žiadajúci vydanie OMV od žalovaného, ktorého orgány ho zaistili, má také právo k zaistenej veci, pre ktoré práve jemu má žalovaný vec vydať a sám žalovaný má mať záujem na tom, aby vedel, komu ju má vydať. Pritom ani žalobca nespochybňoval oprávnenosť postupu žalovaného, resp. príslušného útvaru PZ a jeho zákonnosť, teda, že boli splnené predpoklady pre zaistenie OMV podľa § 21 ods. 1 ZoPZ, nakoľko šlo o vec, po ktorej pátrala polícia iného štátu, ktorý dôvod a doterajšie trvanie tohto zaistenia zostalo trvať aj po tom, ako po vykonanej expertíze neboli zistené akékoľvek zásahy do VIN čísla alebo iného identifikátora OMV.

17. S poukazom na vyššie uvedené preto žalobcovi nič nebránilo podať taký typ žaloby, akú podal, pre úspešnosť ktorej bolo nevyhnutným z jeho strany preukázať existenciu práva, ktoré ho oprávňuje, aby mu žalovaný takúto vec vydal, k čomu (k splneniu práve takejto povinnosti) priamo smeruje uvedená žaloba, pri ktorej súd prejudiciálne posudzuje otázku vlastníckeho práva, poprípade práva oprávnenej držby alebo aj iného práva oprávňujúceho žiadateľa, aby mu zaistená vec bola vydaná.

18. Žalobca bol písomne upovedomený o potrebe postupu podľa § 21 ods. 9 ZoPZ listom MV SR, OR PZ v Dolnom Kubíne, OO PZ v Tvrdošíne z 25.06.2022 č. ORPZ-DK-OPP4-148/2022 označeným ako „Upovedomenie o zaistenom vozidle FORD C-MAX, R.“, ktorý bol žalobcovi doručený dňa 16.07.2022 (uvedený dátum vyplýva z oznámenia OO PZ v Tvrdošíne daného listom z 22.12.2022 adresovaného MV SR. Nakoľko žalobca podal žalobu na súd dňa 13.09.2022, došlo k jej podaniu v lehote 60 dní od doručenia písomného oznámenia OO PZ Tvrdošín.

19. Žalobca v priebehu sporu tvrdil, že je oprávneným vlastníkom OMV, ktoré kúpil od predávajúceho p. C. L. a ktorému (po tom, ako po vzájomnej dohode mu žalobca dňa 23.03.2022 najprv zaplatil zálohu 200,- eur na oznámený účet predávajúceho) žalobca následne pri osobnom stretnutí dňa 02.04.2022 doplatil 5.100,- eur ako zvyšnú časť dojednanej kúpnej ceny a kedy súčasne došlo k osobnému odovzdaniu a prevzatíu OMV na adrese E. M. XX, včítane odovzdania aj 2 ks kľúčov a všetkých potrebných dokladov od vozidla, z ktorých o. i. vyplývalo, že vozidlo už bolo odhlásené v Luxembursku jeho posledným majiteľom. Zo skutkových tvrdení žalobcu v tomto konaní, ktoré neboli nijako spochybnené a sú súladné aj s tým, čo žalobca uviedol do zápisníc o podaní vysvetlenia podľa § 17 ods. 1 ZoPZ dňa 04.04.2022 a 08.05.2022 ČVS: ORPZ-DK-OPP4-148/2022 týkajúcich sa bližších okolností, za ktorých došlo ku kúpe a ktoré jej predchádzali, vyplýva, že o možnosti kúpy OMV sa žalobca dozvedel z internetu na nemeckej internetovej stránke R..C..B., kde ponuku na predaj dal p. C., ktorému zavolať, že má oň vážny záujem. Dohodli sa, že mu vozidlo podrží a na zálohe 200,- eur, ktorú mu poslal 14.03.2022 na účet. OMV si bol vyzdvihnúť u predajcu 02.04.2022 osobným autom s príviesnym vozíkom. Pri kúpe si kontroloval doklady, VIN číslo, všetko sedelo. Obdržal aj kompletne celú dokumentáciu od vozidla so všetkými papiermi jeho bývalej majiteľky, aj 2 kľúče od neho. Nepýtal sa p. C. na jeho vzťah s osobou, ktorá podľa papierov mala byť majiteľkou vozidla, nakoľko doklady od vozidla už boli z Luxemburska odhlásené a OMV bolo prevezené do Nemecka, kde bolo predávané. Po zaistení vozidla ihneď kontaktoval predávajúceho, ktorý od neho žiadal potvrdenie o zaistení a oznámil to na políciu v Saarlouis 11.03.2022. O vzájomnej komunikácii žalobcu s p. C. a jej obsahu svedčí aj žalobcom doložená vzájomná SMS komunikácia súvisiaca s kúpou a aj následná komunikácia už po zaistení OMV, doložená celkovo za obdobie od 24.03.2022 do 21.06.2022. Z nej tiež vyplýva, že p. C. mal OMV kúpiť od iného sprostredkovateľa a že pri kúpe všetko kontroloval a boli dokumenty v poriadku a že tou osobou, od ktorej to kúpil, nebol M. I..

20. Okrem žalobcu, avšak len vo vzťahu k zaisťujúcemu útvaru, žiadal o odovzdanie vozidla p. M. I., tvrdiaci, že on je vlastníkom OMV. Ku dňu vyhlásenia rozsudku nebolo preukázané, že by si napriek nižšie uvedenému táto osoba s poukazom na § 21 ods. 9 ZoPZ na súde uplatnila nejaké právo k OMV. 20.1. Z výpovede príslušníčky PZ U.. S. A., Z.., vyplynulo, že táto opakovane komunikovala s osobou M. I. alebo jeho priateľkou, ktorá vedela po anglicky, čo začalo už krátko po zaistení OMV ich policajnou súčasťou. Komunikovala aj s nemeckou stranou cez ústredňu SIRENE, ktorú aj požiadala, aby bol M. I. upovedomený o svojich právach podľa § 21 ods. 9 ZoPZ. Dostalo sa jej odpovede, že tejto žiadosti bolo vyhovené, ale nemá možnosť sa dopátrať, či, kedy a akým spôsobom bola takáto žiadosť menovanému doručená. Menovaného aj písomne upovedomila o jeho právach podľa daného ustanovenia, čo mu zaslala na adresu, ktorú našla v jednom z dokladov zo SIRENE ako jeho adresu, ale zásielka sa vrátila ako nedoručená. Uvedené potvrdzuje aj upovedomenie OO PZ Tvrdošín o zaistenom OMV adresované osobe M. I. z 31.07.2022, s oznámením pošty adresát neznámy/nedostatočná adresa. Ohľadne obsahu komunikácie menovanej s M. I. súd poukazuje na jej zhrnutie žalovaným obsiahnuté pod bodom 7. Z výpovede danej svedkyne tiež vyplýva, že doteraz nebola podaná žiadosť z nemeckej strany o vydanie zaisteného OMV.

20.2. Pokiaľ ide o obsah komunikácie medzi SIRENE Nemecko a SIRENE Slovenská republika z 29.04.2022, súd poukazuje na jej zhrnutie žalovaným uvádzané pod bodom 5.1.

20.3. Z poslednej správy obdržanej zo SIRENE Nemecko dňa 20.04.2023 oznámenej žalovaným v prílohe podania z 10.07.2023 (bod 9. odôvodnenia) vyplýva, že kompetentná prokuratúra vzniesla obvinenie voči podozrivému R., dátum rokovania doteraz nie je známy. Právoplatný majiteľ (M.) má stále záujem o prevzatie vozidla, ktoré je vo Vašej krajine zaistené.

20.4. Z uvedeného vyplýva, že p. M. I., ktorý opakovane prejavil záujem o OMV, bol informovaný o čísle spisovej značky a adrese súdu príslušného rozhodnúť o jeho vlastníckom alebo inom práve k zaistenému OMV a aj o možnosti uplatniť si vlastnícke právo alebo iné právo k zaistenému vozidlu v lehote 60 dní na príslušnom súde, a to ako prostredníctvom medzinárodnej policajnej spolupráce, tak aj povereným príslušníkom telefonicky a aj e-mailom zaslaným na e-mailovú adresu uvedenú M. I..

21. Nakoľko ku kúpe vozidla žalobcom došlo na území Nemeckej spolkovej republiky, čiže na území iného členského štátu Európskej únie, bolo potrebné ustáliť, podľa akého právneho režimu (hmotného práva) je potrebné posudzovať otázku, či žalobcovi k OMV vzniklo vlastnícke alebo iné právo.

22. Podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17.06.2008 (ďalej len „nariadenie Rím I“) účinného od 17.12.2009, majúceho (rovnako ako jeho predchodca Rímsky dohovor účinný od 01.04.1991, ale pre Slovenskú republiku, ktorá k nemu následne pristúpila, účinným až od

01.08.1996) v zmysle čl. 7 ods. 5 Ústavy SR prednosť pred naším vnútroštátnym poriadkom, a tým aj zákonom č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení neskorších zmien a nahradzujúceho Rímsky dohovor - jeho článku 1 stanovujúceho rozsah jeho pôsobnosti, sa nariadenie aplikuje na situácie, v ktorých dochádza k stretu rôznych právnych poriadkov pri zmluvných záväzkoch v občianskych a obchodných veciach (bod 1 veta prvá). Predmetná vec nespadá pod daňové, colné a správne veci, na ktoré sa nariadenie neuplatňuje (bod 1 veta druhá) a nejde ani o otázku vylúčenú z rozsahu jeho pôsobnosti podľa bodu 2 písm. a) až j) a bodu 3.

23. V prejednávanej veci šlo o kúpu OMV na základe ústnej kúpnej zmluvy (ohľadne písomnej zmluvy, ktorú žalobca predložil na pracovisku originality, súd poukazuje na vyjadrenie žalobcu, ktorý sám túto zmluvu vyhotovil a podpísal bez akejkoľvek súčinnosti s osobou, od ktorej OMV kúpil, ako toto vyplýva z bodu 6.2.). Žalobcom nebolo ani len tvrdené, že by si jej zmluvné strany mali zvoliť pri uzatváraní ústnej kúpnej zmluvy nejaký konkrétny právny poriadok, ktorým sa má riadiť takáto zmluva alebo aspoň nejaká jej konkrétna časť. Preto podľa názoru súdu neprichádza do úvahy aplikácia článku 3 nariadenia, predpokladajúceho, že daný zmluvný vzťah sa bude spravovať právnym poriadkom, ktorý si zvolili jej zmluvné strany.

24. Z článku 4 nariadenia Rím I upravujúceho rozhodné právo (pri absencii voľby rozhodného práva pre zmluvu podľa článku 3) vyplýva, že zmluva o predaji tovaru sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu predajcu (čl. 4 bod 1 písm. a).

25. Predajcom bola v danom prípade osoba p. L. C. bývajúca na území Nemeckej spolkovej republiky, a preto pre otázku posúdenia účinkov uzavretej zmluvy bolo potrebné aplikovať hmotné právo Nemeckej spolkovej republiky.

26. Podľa § 929 Nemeckého občianskeho zákonníka (Bürgerliches Gesetzbuch - ďalej len „BGB“), na prevod vlastníctva k huteľnej veci musí vlastník vec odovzdať nadobúdateľovi a obaja súhlasiť s prevodom vlastníctva. Ak má vec v držbe kupujúci stačí dohoda o prevode vlastníctva.

27. Nadobúdateľ sa stane vlastníkom predajom uskutočneným podľa § 929 BGB aj vtedy, keď vec nepatrí predávajúcemu, iba ak by v čase, v ktorom toto vlastníctvo nadobudol podľa týchto predpisov nebol v dobrej viere. Nadobúdateľ nie je v dobrej viere, ak mu je známe alebo v dôsledku hrubej nedbanlivosti mu nie je známe, že táto vec nepatrí predávajúcemu (Katko, P., 2004. Bürgerliches Recht - Schnell erfasst. 5. auflage. Berlín: Springer, 2004, str. 96.).

28. V prejednávanej veci, a to bez ohľadu na to, akým spôsobom nakoniec dôjde k ukončeniu konaní na území Nemeckej spolkovej republiky súd uzatvára, že v prípade žalobcu došlo k nadobudnutiu vlastníctva podľa § 929 BGB, ak predávajúci bol skutočným vlastníkom vozidla a rovnako aj v prípade, ak ním z nejakých dôvodov nebol, aj v takom prípade došlo k prevodu vlastníctva k OMV na žalobcu, a to z dôvodov uvedených pod bodom 27., nakoľko v takom prípade ku kúpe od neoprávnenej osoby došlo v dobrej viere predajom uskutočneným podľa § 929 BGB, nakoľko súd so zreteľom na kontraktačný proces, tak ako bol vykonaným dokazovaním preukázaný, nezistil existenciu žiadnej takej skutočnosti, pre ktorú by v čase kúpy (dňa 02.04.2022, kedy žalobca zaplatil zvyšnú časť kúpnej ceny a OMV si prevzal) nemal byť žalobca z nejakých konkrétnych dôvodov dobromyseľný a mal alebo mohol mať dôvodnú pochybnosť o tom, že OMV predávajúcemu nepatrilo. Tu súd opakovane poukazuje na vyjadrenie žalobcu v priebehu tohto konania, jeho vysvetlenie do zápisnice zo 04.04.2022 a 08.05.2022 na OO PZ Tvrdošín, podporené aj doloženou mobilnou komunikáciou, z ktorých v súhrne vyplýva, že žalobca nemal mať podľa názoru súdu pre niečo rozumnú pochybnosť o tom, že predávajúci popri prípade nemal byť oprávnený toto vozidlo scudziť. V tejto súvislosti súd uvádza, že doposiaľ v Nemecku nedošlo k právoplatnému skončeniu konania vedeného pravdepodobne voči osobe X. X. L. podozrivej pravdepodobne z krádeže OMV, keď súčasne z dvoch osôb, ktoré prejavili záujem o vydanie zadržaného OMV a aj boli poučené podľa § 21 ods. 9 ZoPZ, si v stanovenej lehote uplatnil na súde nárok na jeho vydanie iba žalobca.

29. Pretože súd dospel k záveru, že žalobcovi k OMV svedčí vlastnícke právo, jeho žalobe vyhovel a uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi OMV do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

30. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorému by inak s poukazom na § 255 ods. 1 CSP prináležala náhrada trov konania, nárok na ich náhradu nepriznal vzhľadom na prejav vôle žalobcu, ktorý opakovane prostredníctvom jeho zástupcu (prvýkrát už v duplike) výslovne navrhol nepriznanie stranám sporu náhrady trov konania, resp. následne uvádzal, že si voči žalovanému pre prípad úspechu trovy konania neuplatňuje, čo možno považovať z jeho strany za vzdanie sa nároku na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien.